

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 5 vrd. svaki redak. Oglas od 8 vrdakah stoji 60 nr., za svaki redak više 5 nr.; ili u slučaju opreznosti uz pogodbe sa upravom. Novci se bilju postarom naputicom (stagnio postale) na administraciju "Nashe Sloga" Ime, prezime i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, noka to javi odpravnosti u otvorenu pismu, za koje se ne plaća postarine, ako se izvana napisat "Reklamacija".

Izdat svakog četvrtka na slouou arku.

Doplat se nevrada: ako se i ne tiskaju.

Nebiljgovani listovi se neprimaju. Predplata u postarom stoji 4 for, za soljake 2 for, na godina. Izvanjorno for. 2/3, i za pol godina. Izvan carevinu višu postarim.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaze se u Via Carintia br. 28

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a naloga sve pokvari". Nar. Pos.

Desetgodišnjica vladanja grofa Taaffe-a.

Dne 12. t. m. minulo je upravo deset godina odkad je Njegov Veličanstvo cesar i kralj Fran Josip I. pozvao svoga prijatelja iz mladosti a tadašnjega namjestnika u Tirolu grofa Taaffe-a, da sastavi novo ministarstvo. Grof Taaffe odavna se želji svoga vladara, utvrditi novo ministarstvo pozvav na nj što novih i pridržav nekolicu bivših ustavovjernih ministara. Njegovi drugovi u ministarstvu pripadahu svim većim strankam carevinskoga vieća. Bijaše na ma mjestu njimi Čehi, Poljaci liberalnih i konzervativnih Niemaca, a njim na čelo stupi grof Taaffe kao ministar predsjednik.

S takovim ministarstvom nije se dakako mogao grof Taaffe odlučno nasloniti ni na lijevo ni na desno a da neizazova buru, koja bi ga bila brzo ponesla tragom njegovih predstavnika. On je radi toga odmah na početku svoje vladavine zvečnu izjavio, da će se držati nad strankama, a tuđu, već bi, da se drži i danas, premda su od tada nastale u njegovu ministarstvu i u samom carevinskom vieću mnoge promjene.

Grof Taaffe prouzao je upravu ministarstva uz izričnu želju i volju svoga prijavnoga vladara, da imati i zadovolji sve narode u državi, i da provede jakikovnu i narodnostnu ravnopravnost u svih pokrajina; da uredi lošu financiju, i da poboljša gospodarstveno stanje u državi. Znajud Taaffe, da je starodavna kraljevina Češka skoro najvažniji čimbenik u državi, a da većina pučanstva te kraljevine nije zastupana u carevinskom vieću, uložil sav svoj upliv na to, da skloni Češke zastupnike, da stupu u carevinsko vieće, iz kojeg bijahu izakli poslije padu ministarstva Hohenzwartova a za vladanju njemučkih ustavovjernih, il današnje lijevo carevinskoga

vieća. To mu podja sretno za rukom prigovar. Čehom njihova historičke i narodnostna pravice, i sadav njim državu vjeru, da će naredu časotomu poći u susret u svakom pravdom zadržanju.

Pristupom Češkoga zastupstva u carevinska vieća stvorila se desnica, kojom raspolaže grof Taaffe sve do danas po miloj volji, i koja lila u njim, što no rič, i u vateru i u vodu, premda se on niti danas njoj posve nepovjerava, niti njenih pravdom i opravdanih želja i tražbina neispunjava.

Napram Čehom održao je grof Taaffe diplomata svoje obećanje davši njim pravdom i sklonu namjestnika, narodno svančilito i provedbi u sudbenoj i koleknoj struci narodni ravnopravnost. Čehi nisu dakako niti izdaleka s dosadašnjimi stedeivnami zadovoljni, i još će proći mnogo vode Vltavom prije, nego li budu mogli kazati, da je grof Taaffe svoje obećanje posvećeno vratio.

Sretinji od Čeha bijahu i i su pod ministarstvom grofa Taaffe-a Poljaci, koji imadu u samom ministarstvu svoja odlična mužave, i koji su malo po malo postali sami gospodari u svojoj kraljevini. Izmedju austrijskih Slavona jesu jedini Poljaci, koji mogu otvorenno kazati, da njim bijahu svo skoro želje i tražnje ispunjene, u koliko to sam državni ustav dozvoljava.

Manja sretni bijasmo mi južni Slavani pod vladavinom grofa Taaffe-a. Zadoljevili se doduše poněkto naku braću u Dalmaciji i u susjednoj Kranjskoj, no to se dogodilo većim razlogom borboni i južnodružnom voljom naroda, nego li dobrovoljnom privolom ministara predjednika. U kuliko su se i odštilo te dvie pokrajine od njemačkog il talijanskog namutničeva, ipak se žalibože još i danas čiri i kopiri u državnih uradih u Kranjskoj niem-

ština a u Dalmaciji talijanština, prem la njim tuj nebi imalo biti mjesto.

Najgore prošli smo u teku deset godina vladavine grofa Taaffe-a ni Slavani austrijskog Primorja t. j. Istre, Trsta i Gorice; ta naša braća u Stajerskoj i Koruškoj, koji diolu istu sudbinu a nami. Kod nas postoje skoro isti politički odnošaji kao i pri nastupu vladavine grofa Taaffe-a, jedino možda s tom razlikom, da se jo izdale nam u prilog kakovu naredbu, u sudbenoj struci i da nam se je kojekšta obredalo, no do danas jošta neispunilo.

Desetgodišnjicom grofa Taaffe-a svernila je u Primorju i desetgodišnjica vladanja bivšega namjestnika Depretisa, koji je uvjelo stvorio po naš tako žalostno odnošaje, da čemo se jih jošta dugo i dugo gorko sjećati.

Mi nemožemo duleko stupiti u redove onih, koji danas pjevaju hvalospjove desetgodišnjici ministarovanja grofa Taaffe-a. Znamo, da bijahu često i današnjemu ministarstvu kuokulivo zapreklia na putu izmironju naroda, no nešto bi se bilo ipak moralo učiniti i u Primorju, ako i ne u interesu lojalnih Slavona, a ono svakako u interesu države. Tuj se nije ništa učinilo za sigurnost države, a naš Slavane potisnulo posve u zakutak, da budemo podnake državi pogibeljinim susjedom. Krivnja radi neuspjeha slavenskog državnog zastupstva pada diplomacie i na same Slavone, koji idu svakl svojim putem, neobzirud se na želje i tražnje ostale braće. Dok se nebudu složili austrijski Slavani putem svoje zastupstva u svih važnih pitanjih njihovog narodnog života, dok nebudu složno izvadili zajednički program, svo dotle neimamo pravo tražiti od grofa Taaffe-a, da se priključi naše donioi u carevinskom vieću i da ispuni sve njezinu zahtjeve.

Grof Taaffe nije bio to sada parlamentarnim ministrom; on se je

držao nad strankami u i izvan državnog sabora. Da to nebude i u buduću odvisi tučokojer i od samih Slavona. koji bi morali udariti drugum putem, t. j. složnim i zajedničkim radom. Za desetgodišnje vladu grofa Taaffe-a pokazalo se, da se u Austriji nemož vladati bez Slavona ili proti njim, u budućno li odlučno, ustrajno i složno tražili ono, što nas po boljih i državnih zakonih ide, dokazati čemo, da se moža jedino pomoću našom u Austriji vladati.

DOPISI.

Iz Puljskine poštom agusta 1889 Doravudi ovli dana radi svojih privatnih posla u Venizu, dopao mi ruku broj 308, od dne 27. pr. m. časopisa "L' Istria", u kojom mi napo oko otvoreno pismo ne dopisnika "Nashe Sloga" iz Puljškine. Koliko nam je poznato, žalju se u avlet otvorena pisma podplatu, jer inače može biti svaki dopis otvorenim pismom. Gospodinu dopisniku Istria stalo je svakako do toga, da otvorenog dopis uvrstio u "Nashe Slogi" br. 20. od 18. pr. m. tičući se žalostnog stanja našega puka u selu Krenodu kraj Balah. Nu on ne samo, da nije otvorenog u dopisu navodeno činjenico, već dapače priznaje, da je pučanstvo u Krenodu i Golacu posve zanemareno od crkvene i svjetovne (obidnske) oblasti, pošto neuziva nikakove nauke. Da dokazi, da tomu nije tako, morao bi blo g. dopisnik navesti činjenice protivno onim, navodnim u "Nashe Slogi", to valjanosti i dostojnosti razlož dopisnika ove potonje pobiti. Ali budud on toga nije učinio, timo priznaje dopis istinitim — jer onakvimi prikupinami, što ih jo g. dopisnik Istria prišlo malno doalovnom pravodu dopisa iz Puljškine, nemože se ljo nikoga uvjeriti o protivnom, pošto napadaj i donuđiojalja na onou dopisnika ne spadaju na stvar. Bilo kako mu drago, mi se radujemo, što priznaje fakta, a njo mu pošlo za rukom, da naša pakete pred svietom kao isaljivo. Očudimo se samo, a ujedno i žalimo, što naš g. dopisnik Istria, o obara blo li neobračuna, preostakli napada i što nam predbrauje, da nismo domađi sinovi ovo zemlje, to da nepoznajemo, a kamo li da

PODLISTAK.

Uspomene iz prošlosti.

Dva se pobratima sretilo na cesti vodećoj iz Voloskog u Lovran, i to upravo na punit "Kolo v o s". Srdajno se pozdravo. Obadva su od davna prekoradili dobu mladosti. Kosa njim jo posidila, a na licu vido njim se znakovi onih džvratih pomoraca, kojima je naša bura kumovala kod poroda, a ljute oluje u raznih strana morekoga svieta njim posotrla lice i dala onaj džvat i odvažan pogled, koji jo pogibolji naučena strahu na so neda.

"Kako ti moraki Vučo?" zapita onaj, koji je došao iz Poljana, da ide parobrodom na Rlioku. — "Dobro", odgovara drugi. — "Kako ovo? Kako ono?" Jedna rič dala drugu, sje to nekojih događajia u Americi, nekotjih u Francuskoj itd., i tu baš prijateljski sprovedote na cesti nekoliko česova. Ja sam onuda pučkom plandovao, našao sam so slučajno iza jedne sumice kada se ona dva sretilo; htio sam da idem napred, da više neslušam njihove pogovaranje, kada na jednom ona dva za vidu: "Ni sa m l j u s i!" Oba zamukoto i oatro jedan u drugoga gledate. Nakon malo stanku pregovori Poljanac posvo mirno svomu prijatelju:

Polj. No svadjujmo sel' All morski Vučo, ti već nisi kakov si jedan put bio.

Vuk. Aj san, ja vavok doma po domaću govorn; ja nezavijan po bokočku kada mi ni potreba.

Polj. Ma no je drago čut, da spoznaš, da po domaću govorn i da va potrebo znaš ono, da ti zaveš po bokočku, ali kakogod čok, du ti ja dokazat, da nisi već kakov si prvo bil, poklo si doma ostal.

Vuk. Ala da vidimo ča mi moreš reć? Polj. Ti znaš, da tai dva nismo posve stari, ali nismo od lana. Obadva znamo kako su se lahko dobivali napuljoni va Kremioje; ja dobro pametin, da ti, baš ti, brez nikakovega razloga, biš bil prvi za svadju iskat s Talijani. Istina jo prava, da oni su nas grdo gledali kako i mi njih, ali za s njimi nemir iskat, ako drago i potuš so, ti i jedan Mošdončan ete bili najprvi, a zaš puk ono?

Vuk. No, ča greš ti sada iskat i?

Polj. Ni to grešta Vučo, ja znam, kada si bil e' navinun va Anversee; ja san onda bil s' Lošinjanom. Bil smo mladi, ete: ča se narodnosti tiče, ti si bil puno pametniji nego sada! Znaš kada sto se va D o c k potezali, kako ste veselo okolo onega puštega argana marširali? Jedan bi zakantali: Pisal

knjigu Jolačiću bano itd., a vi svi za njim: tiritim ton ton itd., da vas jo bila lopota čut i zato smo svi po kavobandah akakali, a da se nudaž božo, kakov Talijan onda naruga, biš bil skočil kako s pučki na njega.

Vuk. Pak ča ja sam?

Polj. Čokaj malo, da finim. Imati sto par ofiojalj kako kremik, da nobi so blizu onakovah našlo, a večer va baletu svo jo bilo našo; tu isti Inglez i Morikani i drugi imati su nokakoga rešpota od nas, jer tu so ni žalilo. A ča biš rekak Vučo, zašto jo bilo onakovo oduševljenje med nami?

Vuk. Zaš?

Polj. Neznas ni to! On put pod austrijsankom bandomo čutili smo se svi Hrvati. Jedni smo bili L'ntuđi, drugi Kostrenjan, Boduli, Lošinjani, Bokoži itd., ali svi smo znali, da malo godina prvo, Hrvati su najviše obranili cara i kralja i careko prestolje; mi smo svi bili opojni junaštvo naše braće i s tim smo bili ponosni i čohi, a kada hi se čulo, da jo Talijan jednogda od našega jezika uvrudio, ti biš bil najprvi, da vidiš ča jo te bilo i zašto.

Vuk. Pak ča ja sam?

Polj. Nisi, sam no, ali nisi jako gledal, ki ima krivo ali pravo. Mi smo na Galipuleh bili kada ste so vi s Ba-

džini putikli na Lupaiko, al poklo su bakali Grof govornil, da sto vi iskalni smutnju, aie da sto ju haš on dan našli.

Vuk. Pak ča jo bilo, smo jih prijeli ete smo jih višo dali, a ti mane govornil nokako, kako da sam ja bil sam va ton.

Polj. No, Vučo sam, jer ja poznam i par Vološćaki i nekoga Lošinjana, ki bi prez razloga smutnju iskalni; bilo je još i drugih, ali misliš Vučo, da jo ono bilo lepo pamotno! Ni Vučo ni!

Vuk. Dragi ti, Talijani su najvd lekal smutnju, a pak svakom kapitanom a kon san bil, bi nam proporučil: no padajte sa va smutnju, pak bi so ča obrnul i nasmol, zaš mu jo bila draga smutnja.

Polj. Nisu ni kapetani svi imoli pameti, a pak ni njim bilo lahko svoju dužnost dolat; znam, da sam poznal jed noga, ki jo zabrañil ljuden, da ldu na kraf, zaš so je smutnja on večer kuhale, pak su poklo govornil molnari, da je rebelista!

Vuk. Tako ti brode, ča će to nam sadat?

Polj. To sam, spomenul jo ti dokazat, da ti i tri četiri drugi ete mirzili Talijana već puti brez razloga, ni pravoga uzroka, a sada jih vavok ližote brez nikakove potrebi.

jublimo Istru. Medjutim neka znado tobožnji opravdatelj dopisnika iz Puljčine, da potonji jest rođon, odgojen u Istri i da živi sveduili u njoj, to da ju ljubi više nego li on. Zadatak pako nije mu, da putuju službeno i da za to bere dnovnicu kako misli postovani dopisnik Istrije, nego njega vodi jedino ljubav do svoga zapuštenoga naroda, to nadahnut ovim čustvom, nastoji da svakom prigodom proučava prave stanje njegovo i da razmišlja o sredstvih, kojimi bi se dalo poboljšati u materijalnom i moralnom pogledu. A noide nam pako nikako u glavu, pađe odučujujemo one krive nazore g. dopisnika, usljed kojih bi svaki radio na štetu svoga naroda, koj se brine, da ovaj dođe do onoga, što mu je od akrajno nužno.

No dopisnik Istrije ide još dalje, jer po njemu znači skrbiti se za dobrobit zanemaromnog pučanstva i to jedino legalnim putem — kako to zahtjeva pozitivni zakon, a i naravna pravilnost — pobudjivati u narodu mržnju proti oblacim, gojiti pogibeljno želje, često nemoguće a i nepravedno. Oh ti mištri Salumuna! Zar je abija — da kažemo tvojim zvukom — „desiderio periosolo, talvolta impossibilo u sin'anco ingiusto“, kad glas naroda vapi, moli, zahtjeva, da se u Balo pošalje avo-donik, koj bi poznavno žojik ovoga stada, da ga podijeli u usuku kršćanaka, da mu doli utjelju našu vjere u akrajnom čaou njegovu štova? Zaista nije! A prisana jo to laš, upravo klivotu, da mi prodstavimo našemu narodu svakoga „compromissato italiano“ kao tladitela i odmoznika; pošto mi, kad govorimo o Talijanli, kao pogibeljnih našemu razvitku, to mislimo samo na ono zagrčeno bieno intolorantno narodu protivniko, koji bi rada nee puk zadržati u tmini i neznanju, da postignu tim lakše svoje nođiste svrhu. U ostalom nije namia do toga, da se upuštimo u daljnju glomoku na g. dopisnikom slavno Istrije glodo ovo stvari. Jedino mu za sada to poručamo, da nedopie više ni maknut perom, da se ogradiimo proti onako notomeljitom, lašnom i posva noimjastojno, a neobračonaog korjeka upravo nedostojno osobnom napadanju, već dođmo u svojo vrlomo, bude li do potreba, udaric drugim putem. Neka znado napokon g. dopisnik Istrije, da jo latina neopravdiva, a koga ubada nek se prod njom skrlije, da okolišanja malo koga i slabu tjoše.

Iz Koparšćine mjeseca jullja. (Dalje). Dno 4. junnja biralo se jo 14 šducljarah u Dollini, a 4 u Piranu. U Dollini šlo jo sve lepo i gladko, to su bili nađ šducljari jo dno glava no isabrani. Neđi protivnici niti se noudajuju pokazati u onih krajovih. U Piranu se jo našim protivnikom sroca namijelja, a tu su i saualli, jo su dupoljni na biralište oko 80 birala iz Kastoionora i to sgojli hrvatekih soljaka. Tu haa mnogo našluga župo-upravitoji, misli i usgoja jo talijanškoga, a porokla slavoneškoga. Taj novi kulturna pripomožgo jo mnogo svojim nu-miljistikom iz Pirana. Ovi su pako po-eiall po ljudo na kođljah, vozovih i čak na oslih, jo valja znati, da kao i po drugih krajovih Istre, nađ soljaci no idu Talijan-om na nadnicu u tih prigodah, ako mu no plate put i ako ih dobro no najdu i

Vuk. Ki vrug jih lišo?
Polj. A ti, zađ govoris, da nisi Hrvat; a ki ni v' Istre Hrvat, on jo Talijan.
Vuk. Ja nisam ni jedno ni drugo; ja sam Ustrijak, pak Bog!
Polj. Pravo je, mi smo Ust. Jaki suditi ili podanici, a još ću ti ređ kako i sam znaš, da mi smo se po svem Moreteranije i po lovanu I m p e r i a l i zvali i dan danas stari ljudi na Melto, na Lingorno i drugde, na Imperia i zovu; ali to no pači nam, da smo po narodnosti i po josi-ku Hrvati.
Vuk. Pak jo onih istošoh kapitani, ki govoru, da mi nisemo Hrvati.
Polj. Ja, ali oni nemieo svojom glavom, oni su ju stavili a dozarmo, a go-poda poročka za njih mislo. Znaš Vučo, u vreme Kremije kada smo va Maršiljo bili, onda je jedna Ređkinja u kafo Imperial kantala hrvatske pjošme, a kada bi pak počela: „Jođ Hrvatska ni propala“ onda jo bilo pleskanja broz pristanka, kako da će kuća dolo pasti; ti znaš, da ono niu Francosi pleskali nego baš mi; jer svaki čovek so najvje razvesolji, kada va tujom mostu čuje pjomu u svom joiaku; videl si i ti Vučo, da u mnogo prigodah pred svetom smo se pokazali, da smo Hrvati svi oviada.
(Konao sliedi).

no naplju. Nađih jo bilo kao obično malo iz Padeno i njosto iz sv. Petra da la Mata al su se uztegli glasovanja, a to su labo učinih.

Dno 5. junnja bili su izbori šducljarah u Dek a n i h. Tu se jo govorilo, da Talijanli obleduju sela i pojedine kuće, nu stalnoga nebi znao ništa kazati. Toliko mi je ipak poznato, da su ti naši ureditelji mnogo i mnogo jada pretpili, jer da ih je nadžupan Grizon previe za nos vodilo t. j. da njim je obledavo, da do danas, da do sutra ili sa koj dan dođi na dogovor s talijanekimi pravci u Kopar. Napokon njim je nadžupan Grizon dovik-nuo, da ima kod kuće mnogo pređnjega pesla. Medjutim je došlo na red poznati Franca. Na o njom uodemo da. gubimo previe rjeđi; još je u koliko se je vidilo; biradi, a još manje šducljari dekanske obdno, nohijedodo niti štiti o njemu.

U Doka n i h jo bilo nađih 11 šdu-cljarah izabrano jo dno glava n o o. Na bi-ralište došlo je s a m o 17 birala i iz toga se vidil, da narod za svojo priblike malo maril. To jo kalostno. Nak primieo nađ pravci iz dekanske obdno, koliko je to bilo pogibelji, da su naši protivnici dovell dvadsoet do tridsoet kupljenih biralih. A to jo žalbože u sadašnjih okolnostih lahko uđeliti. Doduše nađ prvotni ispridavaju se i tjoše njokojo nađ strahotivih ili postolita tim, da onđ drže uvlok u rezervi dovoljan broj birala. Al da slučajno sakazao rezerva pripadati na biralište, bitka je srmatno izgubljena.

Dno 6. i 7. junnja obavljali su se izbori 22 šducljarah u I t r a n u. O tih izborih bilo jo već govoru u Vašom o-činanom listu. Potankotli, ophide obično se tokom izbora, lukavo i zlobno manovre nađih krutih protivnikah, javilj vam on-danšni nađ prvaci. Poznato jo i nam na Koparšćini, da su se nađ protivnici mnogo istrožili i namudili osobito zadnja dva dana i dno nođ i to sve usuald. Ja njim iz svoga sroca žulin, da tako čino i unapred jo inađo bi nađ soljaci opet kazali, jo je u borbi pravi život. Us sve njihove strahno agitacije, an av veliki napor i silno troškovo nađ su ogromnom vednom slavno pobodili. Slava našim diđnim pravkom, poštemim i probudjenim seljakom Buzotako obdno.

Dno 6. junnja biralo se jo 4 šducljara na invanjeku koparsku podobdini Lazaret, P r u k o 350 birada, što iz Lazareta, što iz grada Kopra, imaju pravo birati 4 šducl-jara. Bilo mi jo ređono, da je do tih preko stošine Koprana unolono u listnu podob-dino Lazareta, jo da ti gradjani pojau-đuju zemljišta u Lazaretu i u Rianu. Dakako, da oni po zakonu nemogu imati pravo glasa u gradu, nego ako se pod-krađo imo kojega birada, onomu koj sa-tavilja laborno listno. U tom slučaju mogli bi glasovati njokoji Koprani dva, tri ili čak četiri puta, jo mnogi koparski plomidi i noplomidi posjeduju zemljišta i u pomunjskoji, dekanskoji i najljekoji obdini jednu u gradu imaju samo kuđu, gnojšio-žudnoga ili dva šurinska magarona; po jedno krmido letarake ili štajersko pašmino. Nađ soljaci iz podobdine Lazareta nisu se bili do sada još nikada pokazali pri državnih ili pokrajinskih izborih. Ovaj put su slučajno esanall jedon ili dva dana prije izbora t. j. dno 4. junnja, da će biti izbori u Kopru i to u imo njihove podobdine. Njokolšino javi to svojim znancom, to so dogovore, da idu i oni u Kopar, da vido o čemu se radi. I šbilja, nabralo se jo njih preko 40, to se upato svi zajedno na biralište, Miš čitatelj, da si vidio koparsko Talijanšide, plemenito i neplemenito besposioko kako su se bili prostrali i kako su se vrtili na trgu prod kavanom „Luggia“ čim su opazili Lazaretske „čava“; nebiš znao bili so amijao ili čudio tim krajolskim kukavicom.

Kad su naši unšli u izbornu dvoranu, tu jo bilo sakupljeno izborno povjerenstvo i njekoliko koparskih gradjana, koji da imaju pravo glasu u podobdini Lazareta. Čim su se naši pokazali u izbornoj dvan-ri i čim je koparski načelnik i pred-sjednik povjerenstva opazio medju seljaci župnika Lazareta g. K. napisalo se njeko-liko listića i slalo so jo na svo strano po gradu obdinsko sluge, pisaro, dijurniste i poliojote, da traže birade i da ih dovedu odmah u izbornu dvoranu. Mnogim našim nisu dali glasovati, jo da, tobože nisu unčeni u izborne listine, a drugim, jo da nisu jasno upisani u izbornih listinah itd. Prvi su njim ljutito odgovarali: a sada mo nenađjato u listinah, ali kad jo platiti obdinsko namoto, onda me znate nađi. Drugi njim pako arditio predbošivali: tko jo od vas sastavio izbornu listinu ja ili vi? Pko ate me krivo i nejasno upisali to jo Vašo zlobno djelo. Župnik iz Laza-

reta g. K. bijaše uvridjon u labornoj dvan-ri od njekoga dravitoga a gladnoga doktora; Govorilo se jo, da do napomenuti g. župnik tužiti sudu toga bezobrazna su-činju, ali nobi usao kazati, da li jo to uđino.

Nađ, akoprem su podlegli za par gla-sova, ipak vrtali su se kuđi zadovoljni, jo kako su se njekoji israsili, pokazali su, da su živi i da su kadri i oni Talij-anom sadati straha.

U drugom dopisu javit ću vam po-tanko kako su se obavili izbori 12 šducl-jarah u Pomjanu.

Pogled po svijetu.

Tret, dne 14. agusta 1889.

Austro-Ugarska: Nj. Vel. nađ cesar i kralj odputovao je u ponedjel-jak u 9 sati posebnim vlakom u Bar-lin; na kolodvorit nije bilo službenog oproštaja i to na vlastitu želju Nj. Vel. Putem bio je cesar svuda aridno podpravljen, osobito na prolazku preko Češke, gdje se jo cesaru pridružio nad-vojdava Fran Ferdinand. U Nindur-seditan bio je cesar na kolodvoru do-žekau po saksonsom kralju i princolu Jurju, Ivanu Jurju i Miroslavu Augu-stu te najrednišnje podpravljen. U gor-skom dvorcu Pillnitzu, gdje su krunice saksonska i princovinja Matilda visoku gospodu dođokali i postrevilo; bio jo priredjen doručak za Njogovo Veličanstvo cesara i nadvojvodu Frana Ferdinanda, kao i za njihovu pratnju. Ulin u Berlin bio je isvanredno svedan i svedan; na kolodvoru dođokao jo cesara njemački cesar i princ Henrik sa svimi civilnimi i vojničkimi usjvi-šimi dostojanstvenicim. Poslije pozdrava dvaju cesara pružio je nađ cesar ruku knezu Bismarcku, a po tom pregledao je počastnu satnju. Pred kođjimi u kojih se jo vozilo Nj. Veličanstvo sa njemačkim cesarom, jahao je odjel konjanništva, a tako isto i za kođjimi u kojih se jo vozio nadvojvoda Fran Ferdinand; poslije su alidile kođije pojedinih dostojanstvenikah, Ciolim putem od kolodvora do dvora živo je pozdravljalo visoko gostu nobrojono množvo i vojska. U 6 sati posjetio je cesar caricu-udovu Augustu. Kod svedunog objeda nije se nikomu na-dzdravljalo.

U utork prisustvovao je nađ cesar vojničkoj smotri, koja jo sjajno izpala, a po tom obdržavao se jo svedčani dionur, kojemu su bili pozvani svi princu njemački i najviši dostojan-stvenici. Njemački cesar nazdravio je svomu visokomu gostu i savozniku, to austrijskoj hrabroj vojsci. Nj. Veličan-stvo se jo zahvalilo na napitnici i izreklo nadu, da će sporazumak savez-nikah očuvati njihovim narodom i ciojoj Europi željeni mir.

U Hinterbrühlu kod Bođa umro je u subotu dne 10. ov. mj. ministar za Hrvatsku Koloman pl. Bedeković, rodom iz Hrvatske. Bio je onđ vrati ljudi u hanovini, koji su podvrženi uplivu Magjarah i koji nobiraju sred-stva samo da posluže svojim gospo-darom.

«Hrvatska» glasilo stranke prava počela je opet izlaziti, pošto je sud-beni stol odbio molbu državnoga od-vjotništva, da potvrdi po njemu izdan nalog obustave lista. Vlastnik «Hrvatske» podigao je parnicu proti toj oblasti, radi nanokano mu štata. Isti list prihoduje u brojevih 158. i 159. zanimiv razgovor odličnoga Hrvata Frana Polnegovića sa pok. vojsko-vođjom baronom Josipom Filipovićem; taj razgovor pretresuje današnje stanje u Hrvatskoji.

Dne 10. ov. mj. zaključeno je zasjedanja dalmatinskoga sabora sa svedničim, koja jo trajala oioh 9 satih. U ovom zasjedanju imh. sabora raz-

pravljalo se jo o vrlo važnih stvarih. Višo zastupnikah izreklo jo želju, da se pospješi ujedinjenje s Hrvatskom, jo da jo ta važna točka njihovoga programa.

Srbija: Novice javljaju, da će se kraljica Natalija sastati sa svo-jiim sinom kraljem Aleksandrom u Be-sarabiji, u kuđi svoje tetke knjeginje Morassi.

Bugarska: Novice javljaju, da je ministar Stambulov izdao nalog na prefekte, neka pazu, da se narod odviše ne pađa pitanjem nezavisnosti kneževina. Dakle se i tamo opat nešto mjeka. Doduše službeni brzojavi ja-vljaju, da vlada povuđ mir i red, i da se pripravljaju svedčano proslaviti godišnjicu nastupa vladanja princa Coburgskoga.

Rusija: Zadnji put smo javili, da se je dne 7. ov. mj. vjendao ve-liki knez Petar Nikola eвід sa crno-gorskom knjeginjom Milicom. Drugi dan javio je brzojav, da se jo mlađja hčer crnogorskoga kneza Stana sru-žila sa vojvodom Lauchtenbergom-Romanovim, koji jo takođerđ član ruske carske porodice. Ovo su sva-kako neugodna viesti za protivnike Slavana, a posebno za njihove prinčevine, koje su timi ženitbami prikradene.

Ruski listovi napadaju na Tur-sku radi uprave na Kroti, to izjav-ljuju, da bi se već jednom morala Europa pobrinuti, da sa barbarska Turaka uputi, kako mora sa svojimi kršćanskimi poslanicim postupati.

Francuska: Senat se jo sastao kao vrhovno sudišće, da sudi Boulan-goru. Njekoji članovi senata, njih 55 sa broju, predložili su, da se senat iz-javi nekompaktanim. Taj jo predlog bio odbijen, te su sjednice nastavljene. Dnoica jo zaključila, da nećo u raz-pravu utjeoniti. Svakako se već prod-vidja, da će Boulanger i drugovi mu biti odsudjeni.

Italija: Znameniti borio u ta-lijanskoji borbi za sjedinjenje, Kairoli, umro je kao talijanski ministar iz-vanjekih posalah. U svojoj domovini bio jo vrlo štovan i ođubljen, što povjedočuje njegov pogreb, kod ko-jeja jo bio zastupan kralj po svojem bratu, a prisustvovali su skoro svi ministri te množvo naroda.

Turska: Kako javljaju brzojavi iz Curigrada, predao je ruski poslanik Nalidov visokoj parti notu, u kojoj ističe, da su ruski poslanici na Kroti u pogibelji, te moli, da se svedčoo napravi i za njihovu sigurnost po-skrbi. Ta i grčka nota, da je visoku portu vrlo uzrujala, a po gotovo zad-ruje dno, kada su brzojavi najjavili nova umorstva kršćanah, pošinjemo od Muhamedaneco.

Franina i Jurina
Fr. Dobro jutro!
Jur. Ča to, ča to, dobro jutro, bojorno, al magar gut morgen, se rečo.
Fr. Od kada tako i kade?
Jur. Na Votoakom; potlej Gutin ilirski pozabili.
Fr. Tako, kako se s' Katotom pogovara?
Jur. Pomalo, da svaki neđuje.
Fr. Ala, tako mu merita zakantat: majn libor Augustin — alec ist hin, hin.
Jur. Slobodno, iz sega gria.

Tr. Si morda i ti čul, kako se žmjinjeki
fabrikant domađe pijače, američki Bran-
lio ponuja va poročkoj babi, da bi
rad meje munjane va špital, zaš da
mu va glavi jedno kolo fall. P
Jur. Ter je takovih još va Zmjinje.
Tr. Su, baram oni njevogi prijatelji, ki
se s mrtvimi porugulu, ter se s mrt-
vackimi kosti na ošmiteru igraju.
Jur. Bi trebe junti piast, da jih spravi va
lučnini al špital za ponosa.
Tr. Aj se, lego va Kopar al Gradišku.
Jur. Tu bi se zlešili, bi.

Progonjenomu pobratimu.

Ti plašeš, brato, ka da hočeš mrieti,
Što velji jadi kidaju ti grad,
Is duše uздаh va uzdahom leti —
Ko stvor da ti sprema skončaj had.

Na tebe orna klerija se dižo,
I žuta zavlat očli ženk svoj,
Ramanim trojmi teške sprema, križo
Prievaratro, laš i pakla — Inl roj.

Postenju tvomu ruğuja se javno
I blatom šlat ti otkrvnju glas,
U dubok ponor hede a tehom ravno
Na vleku prozora da izumreš vas.

To za to čine, što ljubio letinu,
Što hiednim e od brisak snas tiek —
Za drugu što si izabra velinu,
I dobrim djelima sav iskitio vlek.

Napladi dragi — svoje stilaš jade
Otkada ovaj obasetoji svet,
Golubica svog kraguja huda,
Bodljivo trno najdivniji svet.

Prod svietlom savuljaga bježi,
Slavujov gavran nepopujna poj —
To duboko si u erou uvrišili,
I miran budl dragi brato moj!

A. K.

Različite vesti.

Radjenan Njog. Voličanstva cesara i
kralja Branja Josipa I. proslaviti do so
po običaju i ovo godino svečano dne 17.
i 18. t. m. u svih krajevih Austro-Ugarske.
U Trstu pripravljaju patrijotična društva
i predvodioj rođonjama c. g. 17. t. m.
svečani obhod po gradu. Mi smo stalni,
da do naš narod gdje god ga imado pod
svojim štolom Njog. Voličanstva podiši
c. prostoju Svevičnoga topla molbe na
dragosteni život promislivosti vladara i
svo Njegovo vladarstvo obitelji.

Imenovanje. C. kr. kotarski kapetan
kod namjestništva u Trstu g. barun Con-
rad Imenovan je namjestničkim savjetni-
kom. — Njog. Voličanstvo imenovalo je
predsjednikom gorškoga zemaljskoga sa-
bora g. grofa Coroninca, a podpredsjed-
nikom g. viteza Tonkija.

G. Fran Dolenc, šumski komesar
u Pazinu, imenovan je šumskim nadkome-
sarom.

Zapljena. Zadnji broj naše drugarice
„Edinosti“ bijaše zaplijenjen radi danka
„Radi jednog oga glasa“ što no ga je
u provedu pretresala iz sadnjega broja
„Il Diritto Croato“ u kojem so je
razpravljalo o presvi, biskupu Flappu
kao kandidatu za predsjednika zemaljskoga
sabara u Porcu, o njegovom postupanju
sa našimi svećenici. Radi kratkoga vro-
mena nije isao do izdanja.

Diocenzanska viest. G. Ivan Slavec
prefekt u biskupskom konviktu u Trstu
imenovan je kapelanom na Obdini.

Zahvalio se na zastupništvu. U taj-
skinskih novinah Ietro i Trsta. čitamo, da
so je zahvalio na zastupništvu na zemaljskom
saboru u Porcu c. kr. kotarski kapetan
u Pazinu g. Simzig, koji bijaše kod sad-
njih zemaljskih izbora izabran za gradove
Pazin, Labin i Plomin. Naznamo što je
gosp. Simziga prikupalo na taj korak, no
držimo, da se ju na nj odzog uplivalo i
da je podlegao terorizmu, kojim vladaju
naši narodni protivnici u Istri. Bilo jedno
ili drugo, mi takva koraka nemožemo ni-
kako odobriti.

† Koloman Bedeković hrvatski mini-
star umro je prošlog čedna po kratkoj
bolosti u 71. godini života. Pokojni Be-
deković bijaše potomak stare hrvatske ple-
mićke obitelji, a sam igrao je kao bivši
hrvatski ban i naposljed ministar vanjske
ulogu u novijoj hrvatskoj poviesti. Narod
hrvatski ne može se sastatice za pokoj-

nikom jer se nije nikada odlučno zauzimao
za interese svoje domovine, puštajući Mađ-
jarom — koji su ga većma otileni — da
rade a hrvatskim narodom kako njim se
je našlo.

Godišnjica blagoslovljenja zastave „De-
lalskoga podpornoga društva“ u Trstu pro-
slaviti će se i ljetos svečano. Dne 25. t. m.
biti će u jutro u 8 sati pjevana sv. misa
kod sv. Antona, kod koje će prisustvati
društvo sa zastavom i glasbom. Poslije
podna biti će društvena veselica na vrtu
„Al Mondo nuovo“. Uporozujemo već sada
Slavens Trata i okolice na tu svečanost,
kojoj su predhodnici služile vaza na čast
Slavonstva u Trstu.

Iz sv. Martina kod Buzote piše nam
prijatelj: Na dan izbora zastupnika na
poročki sabor za istarske gradove sudje-
lovali naši izbornici kod samoga izbora u
tolikom broju kao nikada do tada. Hrvatski
glasova bijaše u Buzetu 80, a talijanski
jedva 80. Čim je stigla brojanja
vlasti is Isolo i Miljah, da su Talijanski
predobili t. j. da je izabran onaj, koji je
bio do sada u poročkom saboru; prije,
poslije sjedniti sa našimi zastupnicima
imado glasovao i rade a Talijani sa Ta-
lijano, skidaju buzetaki šaronjaci na lahke
noge to počelo iritirati od radosti i puhati
puškami kao da streljaju na svoje (il
lato. Mi sv. Martina skupismo se u
našim solu, te primola podlogamo Isoli i
Miljam, bijašmo zadovoljni, što smo bu-
zetske šaronjake sjačno pobili. U našim
solu sagruvate mudari, a na veder plauše
krišavci po svoj okolici kao na dan naj-
vodeg vesolja. Poročka „baba“ šudila se
tomo našemu veselju nehotiče priznati, da
svo protivnike u Buzetu (junaki potukli,
Doplnik „babin“ spodivava nam šaronjaci
te da smo skoro svi zdušeni, buzetskoj
gospodi (P), nu on se ljuto vara, jer mi
nedugujemo toboknoj gospodi, ništa, pošto
nemadmi ni sam ništa, dođim su svi do
gria zdušeni kod poročke banke. Mi nisu
dođuše bogataši, al nismo ni gledali kano
večina toboknje buzotako gospode, koja
pod visokim klubukom i dugim kaputim
sakriva svoju sirotinju i golotinju.
U Buzetu imado tolloko hiede i no-
volje kano u malo kojim istarskom gra-
diću, pa još se nadje dravitih pikara,
koji so usudjuju nam predložiti širon-
štvo. Buzetski projaol, propala gospoda
doleno nam danomice na vrata, to su
sretali ako mogu napuniti prazan šoludo
komadom kruha ili polenta.

Kušto dakle propala gospodo pred
svojimi rati, a kad budote doma gotovi,
tad dođite pred tuđa pomoćni i šteti.
Iz Bolluna piše nam 10. t. m. (Još
o laboru šidoljara). Javio Vam so obični
doplnik odavio, da Vam priobit uspjeh
izbora šidoljara u ovoj obdini. K onom
izvičadu šidoljaci, g. utrodilno, dođati jošte
sludodo: Sestorica izabranih šidoljara
pripadala je šaronjčkoj ili talijanskoj
strani, prezada oni no nose ništa imena
talijanskoga, nit so po rodu ni po imenu
u bilzini sa Talijani. Nokoji od njih ne-
manju ni rlođi talijanski, a kamo li da su
Talijani. Zabilježili treba, da ovi izabrani
ma no svi bijahu poltalijani u broju 22.
„Našo Sloge“ o. g. da su toboko narod-
njaci. All g. doplnik is vrh Uroko nije
dobro pogodio svojim dalekozornim kad jo
ono pišao, ili jih nije prije poznao. Ne-
koji od ovih ponio so mužki proti drugim,
koji su se bili uauđili govoriti, da su do-
bili po 10 for. kad su bili pozvani na
dogovor u Pazin pred sadnjiimi izbori za
carovinske vioda. Sada čijte, što so ju
dogodilo za ovaj izbor šidoljara bolunjskih.
Dne 18. junja u večer dovezodo voz vina
u Bollun u Patajovu kuću, rajta Šupji-
novu i do 15 for. hieba, rajta is Dedićno
i Gradinja, jer se kraoćice u gradu Bol-
lunu ne dostoje kruh pođi za prodnju, a
tim manje za „šona v“ prodano.

Ponedoljak duhovaci su po Boruju
Ivo i Miško Oigani štili i ponujali staru
kobilinju, grbavu i šopjastu, koja da je
kao stvorena za šaronjaci i prodano. All
poštini i štisti Boruđani, kad su vidjeli
tu nanažu, pograbite kamonje i opovrali to
otjerali gnjevo ciganu i njihovu mozinu.
Na dan izbora 14. ljetoga mjeseca došo
je u Bollun lipe broji birada sa objiu
strana. Protivnički prvaci pokazali svojim
pristašom i prodanom blagovoliše, gdje
bijaše kruh i vino, a valjda i plemenito
blago, koji su odtjerali Boruđani; a onda
hajde da se natrpaju pak glasuju sa „šori-
rina“. Spomenuti valja i to, da Martin
Mećar is Dreviši i Frane Škapulin is Pa-
sina nisu bili nikada kod obćinskih izbora
u Bollunu, a 14. došla su obćica. Jedan
iz G. gotom glavom i kosmatom bradom
nije štadio onog lipeog dana, koji je bio
krazan za nagrađat kukuruz. Može da
bi bio i on rado okusiti oiganeku divlje-

tinu. No i obćani „šorin“ nije želio nova
ni truda, a valjda nije čelu nođ unuo,
jer so je nalazio u Bollunu na dan izbora
prijo izlaza sunca i cloli dan dilo cigaru
svako vrsti, sa svakiim so rukovao i ku-
mio. Svako kaže, da nije došo glavom
sam „šori“ i „n“, da se nebi bili dali pro-
đati makar još gladniji.

Sproved baruna Josipa Filipovića.
Sproved pokojnog FZM. baruna Filipovića
objavljen je prošlog petka izvanrednim su-
djelovanjem svih slojova pražkoga pu-
čanstva. Učestvovala je sva praška posada,
mnogo vojničke deputacije i drugi. Sve
ulice, kroz koje je sproved išao, bila su
plinom razsvietljene. U 9/2 poslije podna
stigao je namjestnik barun Kraus sa za-
stupnikom Njegova Voličanstva poboćni-
kom Bolfrasom, te ih je primio u kući
šaloti pokojnikov brat. Još so bijahu sa-
brali generalni, članovi plemstva i duhov-
ništva i gradsko zastupstvo. U 2 sata dođu
ju kardinal grof Schönborn u pratnji sjajno
asistencije, to je obavio orkoni obred.
Iza hieba išao je pokojnikov brat FZM.
Franjo Filipović to obitelj Juliano, is
koje potiče udova, štim štamik Filipović
i drugi. U povorili su zemaljski maršal
knež Lobkovic sa zastupnici Zelthammer
i Jorabokom, namjestnik barun Kraus
sa svaukupnim činovništvom sudova, na-
mjestništva i svih ostalih oblasti, plem-
stvo kraljevina Čuhke, u obdo svi vojni-
čki zapovjednici Čuhke sa generalni, koji
su is hieba išao. Nadalje su sudjelovali
mnogo deputacije raznih obćkih gradova.
Sproved ju vodilo podmaršal Wolckard ob-
ćki sa generalnim štopom. Zanim su
iše pukovni 26. i 88, štim četo sadr-
strenog i konjaskog odloa, onda su došli
praški invalidi, a štim dvojka kola vinaca.
Bilo je preko 120 vinaca. Redovi pokoj-
nika bili su položeni na tri jastuka. Is
vojničkih pogrebnih kola, pred kojim ju
jašo vites u oklopu, šhodilo su nobrojeno
deputacije i neprogledno mnoštvo svietu.
Na koncu sproveda išo je opet više pu-
kovniša, konjanništvo i topništvo. U spro-
vodu vodili su i konja pokojnikova. —
Udovica pokojnoga nije mogla sudjelovati
kod sproveda, a kćori njegove dočekale
su urvivo tlelo pred grobljom. Na groblju
odgrala je vojnička glasba skladbu „Siege-
friedova smrt“ iz Wagnerovo opora:
„Götterdämmerung“. Kad je hieba spušten
u grobnicu, punio je vojništvo tako, da
je jedan bataljun drugi izmjenljivo, a
topništvo opalilo je 24 hitca. Sproved ju
trajao preko 3 sata. Mrtavo vionel bio je
i jedan od grada Sarajeva, svomu prvomu
zastupnomu građaninu i od gđu. Paulino
Plešić is Hlisanovske.

Tri slovenske svečanosti. U toku od
8 dana proslavila su naša braća u Kranj-
skoj i Stajerskoj tri krasno svečanosti, koje
pokazuju kako su oni otileni i štovati
svoju narodnu veličano i kako njim loži
na erou svaki narodni napredak. Prošlo
nedeljo svetala so u Celovcu sva plovna
društva Stajerska, to priručito šljan
upravo koncert, kojemu prisustvovali dru-
štva i pojedinci iz Stajerske, Koruško
Kranjsko i Primorja. Od koliko su važno-
sti takovi sastanoci po narodni život —
osobito ondje, gdje narodu prieti pogibljivi
odnarodnja, lahko do svatko i sam pošliti.

Dne 8. t. m. obdržavala so godišnja
glavna skupćina družbo „sv. Cirila i
Metoda“ kod divnog bledeškog jezora. I
tuz so sastao iz slovenskih pokrajina oviet
slovensko intelligenoci, koja kajmi i uvaž-
uju plemenito nastojanje naše blagotvorno
družbo „sv. Cirila i Metoda“. Dosadašnji
rad toga društva, osobito na granicah po-
jedinih slovenskih pokrajina, gdje nastoje
Talijani ili Nijemci odnaroditi našu djecu,
jest tako svestran i blagotvoran, da ga
svaki rođoljub mora iskreno i pužljivo
poduprieti. Društvo to podupiro u Stajer-
skoj, Koruškoj i Primorju narodno školstvo
ustrajajom otrojnih zabavišnih i pučkih
škola, a gdje treba, pridati društvom i ob-
dinam novčanim sredstvima u pomoć, da
grade i dograđuju škole.

Treda svečanost obavila so u nedolju
u Velikih Laščah na Dolenskom, gdje
bijaše odkrit spomenik velikomu sloven-
skomu piscu i pjesniku pok. Franu u
Levstiku u. Kod svečanosti bijahu i tuz
zastupnici Slovenel mnogobrojno iz svih
slovenskih pokrajina, da izkažu počast
svomu duševnomu velikanu i da so do-
govoro i okriepa za daljni zajednički rad
na čast i spas slovenskoga naroda.

Povjerenik „Matice Hrvatske“, u Ka-
stru g. Mirko Jelusić želi, da upozorimo
naše čitatelje u Liburniji, da je „Ma-
tićin“ knjige primio i svim članovi-
vom razaslao. On imado jošte knjige „Ma-
tićin“ pa ako bi iste ikogod želio imati,
neka so potruditi do Kastva, ili neka piše
g. povjereniku.

Kako se „baba“ urdi. U zadnjom
broju poročkog listića nalazimo članci,
u kojem govori o programu hrvatske gimna-
zije na Rijci za god. 1888—89. Bodo ju
upitno u, mutno, od veliki broj učeba
so mladoži na onoj gimnaziji, osobito pako
broj naših mladoži is Istre i kvaternerskih
otoka, koji da do biti uzgojeni u svele-
vanakom duhu (šta): da neču biti bun-
tovnici ili irredotentli. Nije njoj jednoj
pravo ni što, što nekoji od naših 74 mladože
uživaju štipendiji i podpore od fundacija,
društva i pojedinaca, jer bi to svo dobro
došlo onim talijanskim mladožim, koji kad bi
morali pod pušku da zadovolje zakonui
i dršav, oni bježi u blaženju zemlju, da tuz
pokažu svojo austrijsko (P) rođoljublje i
poznato talijansko junacstvo.

Norabrijali si glavo dišna „b a o“ što
do biti a naša mladoži kad prvi hrvatsku
gimnaziju, ili kad stupi u javni život, jer to
nu tute no spada, no tolloko snej, da ču
oni, mlulti i radiši, gdje god bili, za dobro
svoga naroda i da do ostati njomu vjerni
svojoi udini podanici naša slavna dinastije.

Hrvatski tamburaški sbor „Markura“
u Insubruku. List „Insubruker Tagblatt“
od 7. t. m. piše: Sludnom koncertu
tamburaškoga sbora hrvatskoga trgovač-
koga društva „Markura“ is Zagreba u
„Haburgerhofu“ izvješćuju nam, da je
osobito ju atrancio bio mnogobrojno po-
sjedoc. Tamburaški sbor originalni, ali
divan bijaše sklad onih osobitih instrum-
enta. Tu njamo slušali, nastavila
naš izvjestitelj odobrovanje, uo zagre-
pu u i budni oiganaku bandu,
vaš blagovudu u skordo naj-
finijih nuamona. Ovi so osobito
opražaju u hrvatskih narodnih
l o a v i h u potpurni is oporo „Faut“.
Mladi umjetnici, koji danas putuju u Paris,
odlikovani su obilnim povjelijavanjem za
svojo vrlo tuđno produktuju.

„Bratovšćini hrvatskih ljudi u Istri“
uplatili su članovi utomajitilji i primoniki
od imjeseca marda i to: Mrv. akad. lit.
zabavno društvo „Irvatska“ u Gradcu
for. 45. — Utomajitilji: Dr. Amruš, za-
stupnik na saboru u Zagrebu for. 25.
Šćitar Andrija, župnik u Klani for. 25.
Kundli Mato u Frandolli isplatio utomo-
jiljaju svotu sa for. 5. — Primonici:
Porjorinik Mato Mandli u Tratu skupio
od aličodo gg: Sandin J, župnik for. 2.
Šokoli Gaudonij, Norozine for. 1. Pod-
roka Anto, Zagreb for. 1. Kanto Mato,
Božnjar A. I. Grsković M., Trst for. 1.
Denigar A., Maršana for. 1. Smak Jakov,
Lijan for. 1. Gojan Josip, Novaki f. 1.
Vlah Vjok, Trst 80 nvd. Tuhtan Anto,
Trviš 50 nvd. Antonac Angio, Trst 30
nvd. Franko Franjo, Trst 30 nvd. Na-
šionvi Pavao, Čupli for. 1. — Povjerenik
Rajmund Jolušić skupio od aličodo li:
Pajalić Niko, Boraš 1 for. Škender Ma-
tilja for. 1. Ronović Marjan 50 nvd. Ru-
binli Marja 50 nvd. Maurović Josip 80
nvd. Burković Juraj Šoklić 60 nvd. svi u
Boracu. Iskra Antun u Kopru for. 1.
Dimlić Mato, Labin for. 1. Micošli Antun,
Roš 1 for. 50 nvd. Buljavao Antun, Ko-
par 50 nvd. Šarfon Ivan, Šarfon 40 nvd.
Berk Bogoljub, Rieka for. 1. Čioli Dra-
gutin na Rijci 50 nvd. Čioli Marja u
Gorici 50 nvd. Lorenčin Antun, Premun-
tura for. 1. Šihović Josip, Lindar for. 1.
Marar Franjo, Jurđi 50 nvd. Zec Antun,
Buzaco 50 nvd. Ujlić Antun, Pazin 50
nvd. Uprani Ivan u Hrolju za 5 godina
for. 5. Iskra Mato, Lisac for. 1. Mužina
Miho, Bell for. 1. Kraljić Ivo, Bell for. 1.
Vidolao Marja, Boll 30 nvd. Pipan Ivan,
Lovran for. 1. Calochiera Josip, Lovran
50 nvd. Luznik Jakov, Klana 2 for. Mar-
čiča Franjo, Klana for. 1. Turčinović
Antun, Sv. Patar 50 nvd. — Rođoljubi u
Matoncih i Braču skupio do sada
malo po malo svotu od 36 for, koju pri-
pošlao odboru „Bratovšćine“, da ju upiše
kao glavnicu posudu bud imonom „Šti-
pon d i j a D o b r i t a“ kod „Bratovšćine
hrv. ljudi u Istri“ pozivajući k toj plem-
nojti svrhi ostalo rođoljube.

Program za „gospodarsku i šumarsku
te gospodarsko-obrtnu okružnu izložbu u
Osijeku od 20. septembra do 22. oktobra
1888. — 20. septembra, prije podno sve-
čano otvorenje, koje će visoki pokrovitelj
izložbe, njegov proučevništvo han Dragutin
Khuen-Hedervari obaviti. — 22. septembra.
Početak djelovanja obće proro. — 22., 23.
i 24. septembra. Natjecanje za mlatica,
sjačkarice i trebila. — 25., 26. i 27. septem-
bra. Izložba konja. Na iste dana od-
ređena je po visokom c. kr. zajedničkom
ministarstvu rata nabava konja za vojni-
štvo. — 26. septembra. Nagrađivanje
konja odredjeno po visokoj kr. hrv. slav-
dajna, zemaljsk. viaci. — 27. septembra
Natjecanje u podkivanju. — 1., 2. i 3.
oktobra. Izložba rogata marve pripaño

